

דעם רבינ'ס

עוּכט

בהר בחוקתי תשפ"א
גליון 41

דער

ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ז ר"ט)

האט געברענגט דעם חורבן, און טאקע נאר דער
פאשעפער האט געקענט דאס מגלה זיין ווייל ס'איז
זייער זייער טיף אז מיר וואלטן נישט געקענט דאס
אליין פארשטיין.

ס'איז טאקע אמת אז די אידן האבן ליידער עובר
געווען אויף גרויסע עברות און געדינט עבודה זרה,
אבער טיף טיף האט זייער הארץ נאך געברענגט צום
אויבערשטן ווייל "גרויסע וואסערן און טייכן קענען
נישט פארלעשן די ליבשאפט צווישן אידן מיטן
אויבערשטן".

דערפאר וואלטן די אידן זיך געדארפט שטארקן צו
לערנען כאטש אביסעלע הלכות אפילו איינס צוויי,
יעדן טאג, אבער ליידער האבן די אידן דאס אויך
נישט געטון, "ולא שמעו בקולי" זיי האבן אויך נישט
צוגעלייגט דאס אויער צו הערן דעם אויבערשטנס
קול וואס שרייט אין הארץ פונעם איד יעדן טאג און
יעדן צייט מען זאל תשובה טון. מען דארף צולייגן
דאס הארץ צוהערן דאס קול, כאטש צו 'וועלן און
בענקן' צו השם יתברך, ווייל אפילו די רצון איז גאר
טייער ביים אויבערשטן.

זייער עיקר חסרון איז געווען אז "ולא הלכו בה
- שלא ברכו בתורה תחלה". די אידן זענען זיכער
נישט אראפגעפאלן אין עבירות און אראפגעווארפן
דער עול אויף איינמאל, זיי האבן זיכער נאכן חורבן
נאך געלערנט אביסל, אבער זיי האבן זיך נישט
געפרייט מיט די תורה צו זאגן און לויבן שטענדיג
השם יתברך אויף די געוואלדיגע חסדים אז ער האט
אונז אויסגערועלט פון אלע פעלקער און מיר האבן
באקומען א באהאלטענע אוצר דאס איז די הייליגע
תורה - אונזער לעבן, וואס דערפאר זאגן מיר די
ברכת התורה זיך צו פרייען אויף אונזער זיסער חלק
און גורל וואס מיר האבן געווינען.

די וואך הייבט די תורה אן "אם בחוקתי תלכו"
אז מען וועט היטן די תורה וועט קומען גאר גוטע
ברכות און מתנות אויף אידישע קינדער, אבער "ואם
לא תשמעו - אויב מען וועט נישט צוהערן" וועט
קומען חלילה פארקערט.

חז"ל זאגן אויפן פסוק "על מה אבדה הארץ -
פארנוואס איז דאס בית המקדש חרוב געווארן?"
מען איז געגאנגען פֿרעגן די קש"א פון אלע חכמים
און נביאים ביז דער אויבערשטער אליין האט
געענטפערט: "ויאמר ה' על אשר עזבם את תורת
- ווייל די אידן האבן אפגעלאזט די תורה". חז"ל
זאגן אז דאס מיינט אז זיי האבן נישט געזאגט 'ברכת
התורה' פארן לערנען.

אלע וואונדערן זיך, די חכמים האבן דען נישט
געוואוסט אז די אידן האבן פארלאזט די תורה און
מזוות און עס קען וועגן דעם קומען א חורבן? משה
רבינו האט דאך קלאר געזאגט "אם בחוקתי תלכו...
ואם לא תשמעו".

נאר ווען דער אויבערשטער האט געפרעגט די
חכמים: "פארנוואס איז דאס לאנד חרוב געווארן?"
האט ער מיט דעם קש"א געוואלט עס זאל
ארויסקומען א טובה און א תכלית פון די קש"א. מיר
זאלן ארויסנעמען גוטע עצות. "וויאזוי קען איר יעצט
פאררעכטן אלע קלקולים וואס האט געברענגט דעם
חורבן?" און די טיפע שאלה האבן די חכמים נישט
געוואוסט צו ענטפערן. ווייל וואס איז שוין געשען
איז דאך שוין געשען! וואס א חילוק פארנוואס און
דורך וועם איז עס חרוב געווארן, ס'איז דאך שוין
מער נישט דא?

דער אויבערשטער האט אבער יא געוואלט מיר
זאלן טיפער אריינטראכטן, מען זאל גוט פארשטיין
וויאזוי מען קען ארויסגיין פון אלע שאדנס וואס

אפאר מינוט צייט א מעשה'לע פון רבי'נס לייט

ליין די מעשה אדער קענסטו דאס הערן אויף די טעל-ליין
צו הערן: קלינג אין טעל-ליין און דריקט נומער 2 2

אויב דו האסט פארציילט די מעשה ביים שבת טיש
קענסטו אריין גיין אין גורל דורך דריקן 23

טייערע קינדער היינט גייען מיר כאפן א שפאציר אין שטעטעלע מעזבוס, די הייליגע שטאט. לאמיר זען ווער פון אייך קינדער ווייסט, בעסער געזאגט וועלכער אינגעל ווייסט נישט וועלכער צדיק האט געוואוינט אין מעזבוס?

אין די צייטן פונעם הייליגן בעל שם הקדוש, איז געווען א אינגערמאן א גרויסער תלמיד חכם ער האט געהאט גאר א שארפע קאפ, און געקענט גאר אסאך לערנען אבער לידער איז ער געווען א גרויסער מתנגד אויפן הייליגן בעל שם זכר צדיק לברכה און האט זיך געקריגט אויף דעם הייליגן וועג פון חסידות.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געשיקט זיינע מענטשן זאלן גיין צו דעם אינגערמאן און אים מקרב זיין צו די הייליגע וועג פון בעל שם, זיי האבן אוודאי געפאלגט דעם בעל שם טוב און געגאנגען צו דעם אינגערמאן רעדן און

שמועסן מיט אים אין עבודת השם און אזוי אים מקרב צו זיין און די תלמידים האבן טאקע מצליח געווען אים צו ברענגען צום הייליגן בעל שם טוב.

ער רופט זיין שכן א גוי איוואן, איוואן וואי האטאוי - די ביסט גרייט? ענטפערט איוואן נאפעוונא - איך בין גרייט!, ער פארט אויפן וואגן צווישן די שמאלע וועגן ביז ער קומט אן צום הייליגן הויז.

דער אינגערמאן קומט אריין אין שטוב פון הייליגן בעל שם, ער גייט צו צום צימער וואו דער הייליגער בעל שם טוב זיצט דער אינגערמאן שטרעקט אויס די האנט צו געבן שלום, אבער דער בעל שם

נעמט נישט פון אים קיין שלום עליכם און רעדט נישט צו אים אפילו קיין איין ווארט...

דער אינגערמאן האט דאס זייער געבאדערט פארוואס דער בעל שם דערווייטערט אים און רעדט נישט צו אים גארנישט, ער האט פארט פראבירט זיך אריינצושטיפן נענטער צום בעל שם, אבער ניין! דער בעל שם טוב רעדט נישט צו אים, א פאר מינוט שפעטער אט ער נאכאמאל פרויבירט אריינצוגיין צום בעל שם אפער זעצט וועט דער רבי רעדן צו אים, אבער פונקט אזוי ווי פריער, דער בעל שם רעדט נישט צו אים גא-ר-ני-ש-ט.

אזוי האט ער אפאר מאל פרויבירט נאכאמאל אריין גיין אבער יעדעס מאל האט אים דער בעל שם מרחק געווען און זיך נישט צוטון געמאכט פון אים.

ביז איינמאל איז דער אינגערמאן זייער נתעוורר געווארן ער קומט אריין צום בעל שם טוב, אבער דאס מאל קומט ער אריין מיט הנצעה און מיט א גרויס געוויין: "רבי זיי מיה מקרב! איך וויל דיר פאלגן און וויל זיין נאנט צו דיר! איך בעט דיר רבי, האב רחמנות אויף מיר און אויף מיין נשמה".

ביז דער הייליגער בעל שם טוב האט אים מקרב געווען און אים שיינ אויפגענומען. אינמיטן שמועסן זאגט אים דער הייליגער בעל שם טוב.

זאלסט וויסן! יעצט ווען די גייסט אהיים גיין און די גייסט אריינגיין פריש אין עבודת השם גייען זיך אנהייבן אויף דיר אסאך מחלוקת. קודם גייט דיין משפחה זיך קריגן מיט דיר, נאכדעם דייע שכינים, און דערנאך די גאנצע שטאט וואו די וואוינסט, די גאנצע וועלט גייט זיך קריגן מיט דיר און ווער נאך קינדער? וואס טראכטן ענק ווער ווער, ווער קען דאס זיין ווער נאך גייט זיך קריגן..

אים דא אינמיטן זיין זיסן
 דאווענען.... ביז... ער גיט
 זיך א דערמאן אין די הייליגער
 ווערטער פון בעל שם טוב:
 "אז אפילו די פייגלעך וועלן
 זיך קריגן מיט אים..." האט
 ער זיך גלייך פארואיגט און
 געלאזט דעם הינדעלע גיין
 זיין וועג. אזוי איז ער געראטעוועט
 געווארן פון א כעס ער וואלט אים
 זייער זייער נישט גוט געווען ווען ער
 הארגעט ווען דעם אינדיק.

די מעשה האט דער הייליגער רבי דערציילט עס
 שטייט אין חיי מוהר"ן (עבודת השם' תר"ח)

עס קומט אונז לערנען אז יעדער אינגל דארף
 וויסן אז ווען מען וויל ווערן נאנט צום אויבערשטן
 און פאלגן דעם הייליגן רבי'ן פרויבירט מען אויס
 יעדן איד אויב ער וועט זיין שטארק אפילו ער
 וועט ווערן זייער דערווייטערט.

אויף אזוי ווייט אז אפילו דער הייליגער בעל שם
 טוב האט אים דערווייטערט און פארשעמט,
 דארף מען שטיין שטארק אינעם נסיון און נישט
 קוקן אויף דעם אפילו אויב דער הייליגער רבי
 זאל אונז דערווייטערן דארף מען ווייטער זיך
 אריינשטופן אינגאנצן צום הייליגן רבי'ן און אפילו
 אויב חס ושלום חס ושלום איינער רעדט זיך איין
 אז דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי האט
 אים פארשעמט דארף מען זיך פון יעצט עקש'ען
 און פארן צו אים אדער לערנען זיינע ספרים און
 גלייבן אין די צדיקים און אזוי וועט מען זוכה זיין
 צו זיין ערליכע אידן.

שא שא..... אפילו די פייגלעך גייען זיך קריגן אויף
 אים. יא פייגלעך.

דער אינגערמאן פארט צוריק אהיים צו זיין שטאט
 און הייבט אן דינען דעם אויבערשטן אזוי ווי
 ריכטיגער ערליכער איד, און עס גייט נישט דורך א
 קורצע צייט און זיינע שטוב מענטשן הייבן זיך אן
 קריגן מיט אים און זאגן אים. וואס ביסטו געווארן
 א פרומאק הא? א גאנצע טאג דאווענסטו, די
 מאכסט התבודדות און די וועלדער, די ציילסט די
 בלעטער פון די ביימער? עה עה

אפילו דער אינגערמאן איז פריער אזוי באלבט
 געווען אין זיין שטוב און אלע זיינע חברים
 האבן אים אזוי ליב געהאט וויל ער איז טאקע
 געווען זייער א ערליכער איד האבן אבער אלע
 זיך גענומען שרייען אויף אים זיין שכן שמערל
 שרייט אים פון די אנדערע זייט גאס: "קוק אים
 אן, ער קוקט אראפ אויף דער ערד מיט האלבע
 פארמאכטע אויגן, עה וואס זוכט ער אויף די ערד?
 הע אפטר נקודות טובות, אפטר געלט?"

אזוי איז ער געווארן דער אינטערסאנטער
 אינגערמאן וואס די גאנצע שטאט רעדט פון אים
 און מ'לאכט פון אים, וואו ער גייט און וואו ער
 שטייט.

אזוי ווי ער איז נתקרב געווארן צום דרך פון בעל
 שם טוב האט ער שוין באקומען דעם געשמאקן
 טעם אין א דאווענען איינמאל ווען ער האט
 געהאלטן אינמיטן דאווענען מיט א ברען און
 געשמאק: "ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא
 ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקים", אינמיטן
 קומט צו פליען אן אינדיק א גרויסע גרויסע
 הינדעלע, נא נא נא, ער פרויבירט אוועק טרייבן
 דעם אינדיק "ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם
 על הבריות", אבער די אינדיק איז ווידער דא און
 שטערט אים אינמיטן זיין געשמאקן דאווענען
 דער אינגערמאן טרייבט אים נאכאמאל אוועק. נא
 נא! אבער דער מחוצף אינדיק טאנצט אים ווידער
 ארום און שטערט אים.

ער בייזערט זיך זייער, ער כאפט א האק, ער וויל
 אפהאקן דעם קאפ פון דעם אינדיק וואס שטערט

סגולה לחולה
להסתכל על הציצית.
 (ליקו"ם קסא ז')

